

Van egy nagyon finom cucc, amit a Kauflandban lehet kapni: kicsi csípős paprikákba töltött lágy sajt. Úgy került be az életünkbe, hogy Annácska kolléganőnk kedvence volt, és megmutatta Emő kolléganőnknek, aki aztán egyszer megkínált engem, és aznap már az asszony kedvence is lett, nem csak az enyém. Múlt héten bementem a Kauflandba, akciós volt ez a fincsi cucc, vettem egyből négy dobozzal, úgyis gyorsan fogy.

Kifele menet rápillantok a kasszabonra, hát, ismét vagy 6 lejjel átverték. Most már mondhatom, hogy megloptak, mert véletlen tévedésnek ez már sok. Visszamegyek a polchoz, és megnézem, nem tévedek, 5,49 helyett 6,99-et fizettem egy dobozért.

Odamegyek az információs pulthoz,

kérem, hogy beszélhessek egy főnökkel. Pár perc múlva érne csak rám, mondja a hölgy, mert épp pakolja a kamiont. De ő szívesen segít, mondja, miközben nézi a kasszabont a kezemben.
Nem az a pár lej kell.

Mondom neki, hogy a problémát szeretném megérteni és megoldani, a főnökre lenne szükségem. Pár perc és jön. Közben felhív az asszony, hogy befejezte a kezelését. Mondom neki, sétáljon erre, ha bír, most nem tudok utána menni, mert várom a főnököt. Eltelik vagy tíz perc, megérkezik az asszony a központból, ott álldogál az információs pult mellett. A főnök még nem ért előre. Kérem a hölgyet, szóljon neki, hogy ne is jöjjön, mert nem várom meg.

Közben eszembe jut, hogy van még egy rakás elmaradásom ilyen téren, olvasóink jeleztek több esetet is, amit különböző okokból nem írtam meg.

Visszatérve erre az én paprikás-sajtos esetemre, úgy érzem, ez a jelenség nem ilyen (néhány lejes) nagyságrendű. Engem csak 6 lejjel loptak meg, de aznap még hány embert loptak meg hányszor hat lejjel? Ha megnézzük, hány akciós termék van egy polcon, és az emberek mennyire szeretnek akciós termékeket vásárolni, ha annak csak egy százada, egy ezrede van hibás címkével, akkor is az több száz, több ezer lej naponta ekkora vásárlótömegnél.

Ez olyan, mintha véletlen lenne, de a véletlen az más.

Foghatják a hanyag alkalmazottra, aki a címkéket elhanyagolja, de ha ezt megteheti, akkor **a rendszerrel van baj, nem az alkalmazottal.**

Ez egy olyan probléma, ami orvosolható lenne, ők is tudják. Csak nem prioritás nekik. Érthető. Mert ha fontos lenne nekik, már megoldották volna.

Pedig ebből a plusz pénzből, amit beszédnek így tőlünk, pontosabban ennek a pénznek a töredékéből lehetne alkalmazni egy embert, aki naponta végigfutja az üzletben a piros címkéket egy olyan kis csipogó géppel, és kész, ez a probléma megoldódott. De minek megoldani ezt a problémát, minek csökkenteni a profitot, ha ez így is jó a vásárlóknak?

Nem tudom, hogyan lehetne elmondani nekik, hogy ez így gáz, ez lopás. Szerintetek ők mit szólnának hozzá, ha mi, vásárlók minden alkalommal hagynánk gyerekeinket „véletlenül” a zsebükbe csúsztatni egy 5-10 lej értékű terméket, majd ha, tegyük fel, a kasszánál elkapnának, akkor nemesen felajánlanánk, hogy kifizetjük? Mert ők is ezt teszik.